

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 22 marca 1923 r.

W przedmiocie statystyki strajków i lokautów w górnośląskiej części Województwa Śląskiego.

Na podstawie art. 2 ustawy z dn. 21 października 1919 r. o organizacji statystyki administracyjnej (Dz. U. R. P. № 85 poz. 464), tudzież na podstawie art. 2 punkt 15 ustawy z dn. 16 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 46 poz. 388), o rozciągnięciu na ziemię górnośląskie województwa śląskiego Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i niektórych ustaw innych oraz w przedmiocie zmian w ustawodawstwie na tych ziemiach obowiązującym zarządza się co następuje:

§ 1. Władze wskazane w § 2 niniejszego rozporządzenia, obowiązane są donosić Głównemu Urzędowi Statystycznemu przy użyciu wydanych w tym celu przez ten Urząd kwestjonariuszów o wszelkich wypadkach zbiorowego zawieszenia pracy, spowodowanych bądź przez pracowników (strajk) bądź też przez pracodawców (lokaut). Kwestjonariusze te po należytem ich wypełnieniu powinny być przesłane najpóźniej w dwadzieścia dni po zakończeniu strajku, względnie lokautu, bezpośrednio Głównemu Urzędowi Statystycznemu.

§ 2. Obowiązek donoszenia o strajkach, względnie lokautach, ciąży na:

- a) inspektorach przemysłowych, w stosunku do strajków i lokautów w zakładach i przedsiębiorstwach prywatnych wszelkiego rodzaju (rolniczych, przemysłowych, handlowych, transportowych i t. p.);
- b) urzędach górniczych w stosunku do strajków w górnictwie;
- c) odpowiednich dyrekcjach kolejowych — w stosunku do strajków na kolejach żelaznych państwowych;
- d) odpowiednich urzędach wojskowych — w stosunku do strajków w państwowych zakładach wojskowych;
- e) odpowiednich urzędach komunalnych — w stosunku do strajków w zakładach komunalnych;
- f) władzach i urzędach państwowych, nie wyszczególnionych w punktach b), c), d) i e) niniejszego artykułu, w stosunku do strajków w zakładach i przedsiębiorstwach im bezpośrednio podległych.

§ 3. Wszystkie zakłady i przedsiębiorstwa prywatne, zatrudniające przynajmniej 5 pracowników najemnych, obowiązane są o każdym wypadku strajku lub lokautu przysyłać do właściwego inspektora przemysłowego względnie Urzędu Górniczego następujące zawiadomienia:

- a) pierwsze zawiadomienie natychmiast po wybuchu strajku, względnie lokautu z podaniem daty wybuchu zatargu i liczby pracowników, którzy pracę przerwali (mężczyzn, kobiet i młodocianych);

- b) drugie zawiadomienie natychmiast po ukończeniu zatargu z podaniem daty ponownego podjęcia pracy, względnie daty, od której zatarg należy uważać za zakończony.

Jeżeli pracownicy nie jednocześnie przerwali pracę, lub nie jednocześnie przystąpili po ukończeniu zatargu do pracy, należy w drugim zawiadomieniu podać datę przerwania, względnie ponownego przystąpienia do pracy poszczególnych grup pracowników, podając liczbę pracowników nie pracujących w poszczególnych okresach czasu.

§ 4. Na żądanie inspektorów przemysłowych, właściciele względnie kierownicy gospodarstw, zakładów i przedsiębiorstw wymienionych w ustępie 1 § 3 są obowiązani udzielać wszelkich informacji o każdym strajku, względnie lokautcie w podległych im zakładach, w szczególności udzielać odpisów żądań pracowników, zgłoszonych na piśmie, oraz odpisów umów, zawartych w wynikach zatargu.

§ 5. Właściciele, względnie kierownicy gospodarstw, zakładów i przedsiębiorstw, wymienionych w ustępie 1 § 3, na wypadek nie zastosowania się do przepisów §§ 3 i 4 niniejszego rozporządzenia lub podawania danych świadomie nieprawdziwych, podlegają karze do wysokości przewidzianej w art. 5 ustawy z dnia 21 października 1919 r. o organizacji statystyki administracyjnej. Kary te wymierza władza administracyjna I instancji, stronie zaś służy odwołanie się według obowiązujących przepisów, a zwłaszcza przy odpowiedniem zastosowaniu przepisów pruskiej ustawy o wydawaniu policyjnych rozporządzeń karnych w sprawach o wykroczenia z dnia 23 kwietnia 1883 r. (Pr. Zb. Ust. str. 65).

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Sikorski*